

CRIDO

Interpretacyjny i orzeczniczy przeгляд miesiąca

Grudzień 2021

ORZECZENIA

1.1. Zasady rozliczania na gruncie u.p.d.o.p. umowy faktoringu niewłaściwego

Z wniosku wynika, że uprawnienie do otrzymania pieniędzy, które wcześniej przysługiwało faktorantowi, zostaje przeniesione z chwilą zawarcia umowy cesji wierzytelności na faktora. W tym momencie to faktor staje się wierzycielem wierzytelności, którą nabył (faktor od tego momentu znajduje się w takiej sytuacji, w jakiej był faktorant, w momencie, kiedy po jego stronie powstała wierzytelność). Jeśli ta wierzytelność jest związana z działalnością gospodarczą faktora to stanowi przychód z działalności gospodarczej, gdyż jest to kwota należna. Nie można w tej sprawie twierdzić, że faktor jest tylko pośrednikiem, który w każdej chwili musi zwrócić tę wierzytelność. Wierzytelność przysługuje faktorowi i on stał się wierzycielem właśnie z momentem, w którym ją nabył. Okoliczność, że ma on uprawnienie do tego, żeby zawrzeć umowę zwrotnego przeniesienia (cesji) tej wierzytelności z powrotem na faktoranta nie oznacza, że ta wierzytelność nie jest jego wierzytelnością dopóki nie dokona tej cesji zwrotnej. Te wszystkie okoliczności powodują, że ta kwota jest należna i w świetle art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p. faktor musi wykazywać jako przychód całą kwotę.

[II FSK 592/19] wyrok NSA z dnia 03/12/2021

1.2. Zasady ustalania wysokości kosztu uzyskania przychodów z tytułu otrzymywanych spłat nabytych wierzytelności

Przy uzyskiwaniu przez spółkę częściowych spłat wierzytelności - do przychodów podatkowych spółka powinna zaliczyć kwoty wpłacane przez dłużników w miarę ich uzyskiwania, tj. w dacie ich wpływu na rachunek bankowy spółki. Natomiast wydatek poniesiony na zakup wierzytelności będzie kosztem podatkowym z chwilą spłaty przez dłużnika nabytej przez spółkę wierzytelności lub jej części, zgodnie z dyspozycją art. 15 ust. 4 u.p.d.o.p. (dopiero w tym momencie poniesione wydatki pozostają w związku z uzyskanym przychodem). Jeżeli wierzytelność jest spłacana w częściach, to również wydatki na nabycie wierzytelności powinny zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w takiej części, w jakiej dotyczyły przychodów uzyskanych przez spółkę z tytułu wpłat danego dłużnika. Dopiero w momencie, w którym wartość spłaconych przez dłużnika kwot wierzytelności (uzyskany przychód podatkowy) będzie wyższa od wydatków poniesionych na nabycie wierzytelności (kosztów uzyskania przychodów) spółka osiągnie z powyższego tytułu dochód do opodatkowania.

[II FSK 568/19] wyrok NSA z dnia 02/12/2021

1.3. W stanie prawnym przed dniem 1 stycznia 2018 r. wierzytelności odpisane jako nieściągalne lub wierzytelności umorzone należało zaliczać do kosztów uzyskania przychodów w kwotach brutto (z podatkiem VAT)

Wykładnia przepisów art. 23 ust. 1 pkt 20 oraz art. 23 ust. 1 pkt 41 u.p.d.o.f. prowadzi do wniosku, że zarachowanie wierzytelności jako przychodu należnego i uwzględnieniu jej, przy spełnieniu warunków umożliwiających zaliczenie danej wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów, dokonywane może być w wysokości zawierającej podatek od towarów i usług.

[II FSK 696/19] wyrok NSA z dnia 02/12/2021

1.4. Wykładni art. 6 ust. 1 pkt 10a u.p.d.o.p. należy dokonywać kierując się prowsólnotow wykldni i zasad pierwszeŃstwa prawa wspólnotowego

Kierując się prowsólnotow wykldni prawa krajowego i zasad pierwszeŃstwa prawa wspólnotowego, należało uznać, że w przypadku funduszy inwestycyjnych z paŃstw trzecich, przy ocenie kryteriów ich porównywalności do polskich funduszy inwestycyjnych, trzeba uwzględnic specyfikę systemów prawnych paŃstw ich siedziby, w tym w szczególności różnice w instytucjonalnym ukształtowaniu zasad działalności funduszy inwestycyjnych. Oznacza to, że w zakresie objętym uregulowaniami Dyrektywy UCITS mieści się także działalność funduszy inwestycyjnych, które zdecydowały się na przyjęcie dozwolonego również na gruncie tej dyrektywy modelu ich funkcjonowania, bez wyznaczania spółki zarządzającej. W konsekwencji błędne jest stanowisko organu, że nie został spełniony przez fundusz warunek określony art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. f u.p.d.o.p.

[II FSK 2965/18] wyrok NSA z dnia 01/12/2021

1.5. Kwestia zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 49a u.p.d.o.p. w przypadku odpłatnego udostępniania samochodów na rzecz innych podmiotów

Literalne brzmienie art. 16 ust. 1 pkt 49a u.p.d.o.p. nie pozwala na to, aby z faktu udostępniania innym podmiotom wynajmowanych przez spółkę samochodów wywodzić, że spółka nie ponosi opłaty z tytułu umów najmu, które to opłaty są ograniczone w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie ww. regulacji. Nie można również uznać, że wykładnia celowościowa prowadzi do wniosków, że ograniczenie z art. 16 ust. 1 pkt 49a u.p.d.o.p. nie znajdzie w omawianym przypadku zastosowania. Ograniczenie to odnosi się wprost do podmiotów ponoszących opłaty wynikające z umów najmu samochodów osobowych. W omawianej sprawie podmiotem ponoszącym ww. opłaty jest spółka. Bez znaczenia jest w tym przypadku kwestia, czy samochody są w dalszej kolejności oddawane do odpłatnego używania innym podmiotom.

[III SA/WA 565/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 30/11/2021

1.6. Skutki podatkowe w PIT związane z odkupieniem przez dom maklerski certyfikatów inwestycyjnych nabytych w drodze darowizny

Przy ustalaniu podstawy opodatkowania wartość odkupienia certyfikatów inwestycyjnych przez fundusz, będąca przychodem z tytułu udziału w funduszu kapitałowym jest równocześnie dochodem do opodatkowania w przypadku, gdy odkupywane certyfikaty zostały nabyte w drodze darowizny i nie był płacony podatek od spadków i darowizn. W takim przypadku nie ma zastosowania art. 22 ust. 1m u.p.d.o.f.

[II FSK 618/19] wyrok NSA z dnia 30/11/2021

1.7. Płatności za usługi wymienione w art. 21 u.p.d.o.p., realizowane (płacone) przez zagraniczny zakład spółki będącej polskim rezydentem podatkowym, nie stanowią dochodów (przychodów) osiągniętych na terytorium Polski

Po stronie nierezydenta nie powstaje przychód w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 5 u.p.d.o.p., a polski rezydent ani jego zagraniczny zakład nie mają obowiązku poboru podatku u źródła, jeżeli zakład prowadzi działalność gospodarczą i do celów tej działalności nabywa świadczenie, a wydatek z tytułu nabycia tego świadczenia jest ponoszony z majątku zakładu i stanowi on w ujęciu podatkowym koszt, który powinien być przypisany temu zakładowi.

[II FSK 823/19] wyrok NSA z dnia 10/12/2021

1.8. Kwestia wyłączenia części odsetkowej raty leasingowej z kosztów uzyskania przychodów w świetle art. 16 ust. 1 pkt 73, art. 15e ust. 1 pkt 2 i art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p.

Ograniczenie możliwości zaliczania w ciężar kosztów uzyskania przychodu wydatków dotyczących kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 1 u.p.d.o.p. i definicja tego pojęcia wyrażona w art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p. nie mają istotnego znaczenia przy wykonywaniu wykładni art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p. Brak jest bowiem w tych przepisach odesłań do ich stosowania, które zamieściłby racjonalny ustawodawca na potrzeby wykonywania wykładni tych przepisów, gdyby zamierzał ograniczać ich stosowanie. Ograniczenie kosztów przewidziane w art. 15c ust. 1 u.p.d.o.p. dotyczy zatem wszelkiego rodzaju kosztów w rozumieniu ust. 12, które składają się na pojęcie „koszty finansowania dłużnego”. Stosownego odesłania nie zawiera również art. 15e ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p., poza odesłaniem do art. 16b ust. 1 pkt 4-7 u.p.d.o.p., tak jak w art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p. dotyczącym m.in. prawa do korzystania ze znaku towarowego, który był uprzednio własnością spółki. W związku z powyższym, brak jest podstaw do wniosku, że pojęcie „koszty finansowania dłużnego” wprowadza jakiegokolwiek ograniczenia dotyczące stosowania art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p. Inaczej mówiąc pod pojęciem wszelkich opłat i należności, których dotyczy wyłączenie przewidziane w art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p., mieszczą się również opłaty, czy też należności dotyczące części odsetkowej raty leasingowej, ponoszonej przez spółkę w związku z prawem do korzystania ze znaku towarowego. Przepisy art. 15c ust. 1 i ust. 12 w zw. z 15e ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p., wprowadzają za to odrębne, niezależne od siebie ograniczenia kosztowe od tych których przewiduje art. 16 ust. 1 pkt 73 u.p.d.o.p., również w sytuacji, gdy dotyczą tożsamyh praw, licencji oraz informacji know-how, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7 u.p.d.o.p. Dodać należy, że pod otwartym pojęciem koszty finansowania dłużnego w rozumieniu definicji z art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p., mieszczą się wszelkiego rodzaju koszty związane z podmiotami, o których mowa w tym przepisie, m.in. część odsetkowa raty leasingowej.

[II FSK 636/19] wyrok NSA z dnia 09/12/2021

1.9. Udostępnianie możliwości umieszczania reklamy w ramach kodu źródłowego serwisu nie stanowi dochodu, o którym mowa w art. 24d ust. 7 w zw. z art. 24d ust. 1 u.p.d.o.p.

1) Dochód spółki (wspólnika) proporcjonalnie do posiadanego prawa do udziału w zysku (udziału) w spółce osobowej, z tytułu udostępniania możliwości umieszczania reklamy w ramach własnego kodu źródłowego serwisu, nie stanowi dochodu, o którym mowa w art. 24d ust. 7 w zw. z art. 24d ust. 1 u.p.d.o.p.

2) Pomimo systematycznego rozwoju przez spółkę serwisu w ramach prac B+R tej spółki, dochód z tytułu udostępniania miejsca reklamowego w serwisie (zysk z reklam), uniemożliwia skorzystanie z preferencyjnego opodatkowania dochodów w ramach ulgi IP Box w wysokości 5% podstawy opodatkowania w rozumieniu art. 24d ust. 1 u.p.d.o.p. za 2019 r. oraz 2020 r., bowiem spółka (wspólnik) nie uzyskuje dochodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

[III SA/WA 1124/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 07/12/2021

1.10. Pojęcie „pierwszego zasiedlenia” wyłączające możliwość zastosowania art. 43 ust. 1 pkt 10 u.p.t.u. odnosi się do każdego obiektu budowlanego (zarówno środka trwałego, jak towaru handlowego)

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, że na gruncie prawa podatkowego „ulepszenie”, o którym mowa w art. 2 pkt 14 u.p.t.u., jest pojęciem, które dotyczy wyłącznie składników majątku będących środkami trwałymi. W konsekwencji skoro zwolnieniem od VAT określonym w art. 43 ust. 1 pkt 10 u.p.t.u. objęto każdy budynek i budowlę (a nie jedynie środki trwałe w postaci budynku lub budowli), to pojęcie „pierwszego zasiedlenia” wyłączające możliwość zastosowania tego zwolnienia musi odnosić się do każdego obiektu budowlanego - zarówno środka trwałego, jak towaru handlowego.

[I SA/GL 1058/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 07/12/2021

1.11. Zakres prawa do odliczenia VAT z faktur dotyczących opłat z umowy leasingu samochodu osobowego w tej części, w której samochód osobowy jest przedmiotem dalszego oddania w czynności opodatkowane (tj. w 60%)

Jak wynika z opisu sprawy, samochód osobowy w działalności gospodarczej spółki jest wykorzystywany w następujący sposób: zarówno do celów działalności gospodarczej, jak i do celów prywatnych, ponadto samochód ten jest podnajmowany spółkom powiązanym. Spółka nie prowadzi ewidencji przebiegu pojazdu, nie złożyła informacji VAT-26, nie prowadzi regulaminu użytkowania pojazdu w firmie. Zatem samochód nie jest wykorzystywany wyłącznie w celach jego wynajmu, a ponadto jest również wykorzystywany w celach prywatnych oraz w ramach pozostałej działalności gospodarczej spółki. Mając na uwadze art. 86a ust. 5 pkt 1 lit. c oraz art. 86a ust. 4 pkt 1 u.p.t.u., a także wskazany w opisie sprawy sposób wykorzystywania samochodu osobowego, należy stwierdzić, że samochód ten nie jest wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej a tym bardziej wyłącznie do celów wynajmu. Taki sposób wykorzystania samochodu nie uprawnia spółki do odliczenia pełnej kwoty z tytułu wydatków związanych z używaniem tego samochodu.

W konsekwencji, spółce przysługuje prawo do odliczenia 50% podatku naliczonego wynikającego z faktur VAT dotyczących opłat z umowy leasingu samochodu osobowego również w tej części, w której samochód osobowy jest przedmiotem dalszego oddania do czynności opodatkowanej, na podstawie art. 86a ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 86a ust. 2 pkt 2 u.p.t.u.

[I SA/GL 1303/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 06/12/2021

1.12. Kwestia zastosowania limitu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 49a u.p.d.o.p. do tej części opłat wynikających z umowy leasingu samochodu osobowego, które spółka faktycznie ponosi (tj. w 40% miesięcznych opłat)

Wykładnia językowa i celowościowa art. 16 ust. 1 pkt 49a u.p.d.o.p. (wsparta wykładnią systemową) nie pozwala na to, aby z faktu udostępniania samochodu osobowego w odpłatny najem spółkom powiązanim wywodzić tezę, że spółka uprawniona jest do zastosowania limitu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 49a u.p.d.o.p. tylko do tej części opłat wynikających z umowy leasingu, które faktycznie ponosi i w jakim zakresie faktycznie korzysta z samochodu osobowego będącego przedmiotem umowy leasingu. Nie można zatem zaakceptować stanowiska spółki, zgodnie z którym zastosowanie limitu o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 49a u.p.d.o.p. w pełnej wysokości byłoby sprzeczne z celami przepisu, który limituje możliwość wrzucenia w ciężar kosztów podatkowych tychże opłat w stosunku do pomiotu, który faktycznie korzysta z przedmiotu leasingu. Bez znaczenia jest w tym przypadku kwestia, czy samochody są w dalszej kolejności oddawane do odpłatnego używania innym podmiotom.

[I SA/GL 1362/21] wyrok WSA w Warszawie z dnia 06/12/2021

1.13. Wykładnia art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. w odniesieniu do usług pośrednictwa w zawieraniu umów sprzedaży

Usługa pośrednictwa agentów sprzedaży, nie jest podobna do usługi reklamy. Dokonując analizy definicji świadczenia pośrednictwa i reklamy w kontekście przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego, należy dojść do przekonania, że świadczenie (usługa) pośrednictwa, opisana w stanie faktycznym nie posiada cech przeważających usług reklamy. Należy zgodzić się z organem, że przy wykonywaniu czynności agenta sprzedaży występują elementy reklamy, jednak w żadnym wypadku nie są to elementy dominujące. Istotą świadczenia pośrednictwa opisanego we wniosku a zarazem celem gospodarczym, jest poszukiwanie klientów i kojarzenie ich ze spółką w celu zawarcia umowy. Natomiast istotą usługi reklamy, a zarazem jej elementem dominującym jest rozpowszechnianie informacji o towarach wszelkimi dostępnymi formami przekazu, zatem nie jest to element przeważający usługi agentów sprzedaży opisanej we wniosku, a tylko jedna z wykonywanych czynności w ramach wykonywania usługi pośrednictwa. Reasumując, podkreślenie pozytywnych cech towaru nie stanowi elementu najważniejszego w tej usłudze, który pozwala zgodnie z przyjętym poglądem w orzecznictwie sądowym, uznać daną usługę za usługę podobną do usługi wymienionej wprost w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.

[II FSK 841/19] wyrok NSA z dnia 16/12/2021

1.14. Wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości bez zgody gminy nie podlega opodatkowaniu VAT

W sytuacji, gdy dany podmiot korzysta z nieruchomości bez zgody jej właściciela, zasadne jest przyjęcie, że pomiędzy właścicielem nieruchomości i korzystającym bezumownie z tej nieruchomości nie istnieje żaden jawny lub dorozumiany stosunek umowny, w ramach którego spełnione są świadczenia wzajemne, a taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. W analizowanej sprawie nie można uznać, że gmina wyrażała dorozumianą zgodę na korzystanie z nieruchomości przez pozostałych współwłaścicieli ponad przysługujący im udział. Stąd domaganie się przez gminę rekompensaty z tego tytułu nie podlega opodatkowaniu na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u.

[I SA/KR 951/21] wyrok WSA w Krakowie z dnia 16/12/2021

1.15. Do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. a oraz art. 16 ust. 1 pkt 44 u.p.d.o.p. można zaliczyć wartość brutto wierzytelności (z podatkiem VAT)

Wykładnia przepisów art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. a oraz art. 16 ust. 1 pkt 44 u.p.d.o.p. (w brzmieniu do dnia 31 grudnia 2017 r.) prowadzi do wniosku, że zarachowanie wierzytelności jako przychodu należnego i uwzględnienie jej, przy spełnieniu warunków umożliwiających zaliczenie danej wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów, dokonywane może być w wysokości zawierającej podatek od towarów i usług.

[II FSK 875/19] wyrok NSA z dnia 15/12/2021

1.16. Brak możliwości zastosowania zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 148 u.p.d.o.f. do przychodów z praw majątkowych uzyskanych na podstawie umowy zlecenia

Nie można wywodzić z formy zawarcia umowy zlecenia wniosków, które pozwalałyby przychód uzyskany przez zleceniobiorców, którzy nie ukończyli 26 roku życia, zakwalifikować w analizowanej sprawie w całości do przychodu z działalności wykonywanej osobiście, a więc przychodu z art. 13 pkt 8 lit. a u.p.d.o.f. Treść umowy wyraźnie wskazuje, że wynagrodzenie jest wypłacane za przenoszenie praw majątkowych (autorskich), a skoro tak - to w tym zakresie nie można tego przychodu zakwalifikować inaczej niż do przychodu ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ust. 7 w zw. z art. 18 u.p.d.o.f. Wobec powyższego, do wynagrodzeń wypłacanych z tytułu ww. umów nie znajduje zastosowania zwolnienie z art. 21 ust. 1 pkt 148 u.p.d.o.f.

[I SA/KR 545/21] wyrok WSA w Krakowie z dnia 15/12/2021

1.17. Możliwość stosowania w jednym roku podatkowym ulgi B+R i preferencji podatkowej z IP Box

Dopuszczalne jest skorzystanie przez spółkę, w jednym roku podatkowym z ulgi, o której mowa w art. 18d u.p.d.o.p. i z preferencji podatkowej, o której mowa w art. 24d u.p.d.o.p., poprzez pomniejszenie podstawy opodatkowania określonej zgodnie z art. 18 ust. 1 u.p.d.o.p., o koszty kwalifikowane, które to koszty jednocześnie zostaną uwzględnione, jako koszty uzyskania przychodu z kwalifikowanych praw własności intelektualnej.

[I SA/GL 1238/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 14/12/2021

1.18. Doręczenie postanowienia o nadaniu rygору natychmiastowej wykonalności z naruszeniem art. 145 § 2 o.p. – zagadnienie na uchwałę

Czy akt (postanowienie o nadaniu rygору natychmiastowej wykonalności) doręczony stronie, która miała ustanowionego pełnomocnika, z naruszeniem art. 145 § 2 o.p., można uznać za wiążący w rozumieniu art. 212 w zw. z art. 239 tej ustawy w przypadku gdy strona lub jej pełnomocnik wnieśli od niego środek zaskarżenia (zażalenie)?

[I FSK 565/18] postanowienie NSA z dnia 09/12/2021

1.19. Kapka (element zabezpieczający i ozdobny) nie może być traktowana jako „zamknięcie butelki” w świetle przepisów dotyczących oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy

W analizowanej sprawie opakowaniem jednostkowym jest butelka szklana, która w górnej części składa się z zakrętki aluminiowej pokrytej kapką ściśle przylegającą do butelki i zakrętki. Kapka stanowi element zabezpieczająco-ozdobny butelki z winem. Tym samym, kapka jest jednym z elementów zamknięcia butelki i całego opakowania jednostkowego – ale sama w sobie nie stanowi zamknięcia butelki. Zamknięciem butelki jest bowiem zakrętka aluminiowa, przy pomocy której zawartość butelki zabezpieczona jest przed wydostaniem się na zewnątrz. W konsekwencji, sama w sobie kapka (element zabezpieczający i ozdobny) nie może być traktowana jako „zamknięcie butelki” w świetle opisu do rysunku 5a załącznika nr 4 do rozporządzenia MF z dnia 18 stycznia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

[III SA/GL 1094/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 22/12/2021

1.20. Kwestia ustalenia płatnika w przypadku nagród w konkursach organizowanych na zlecenie przez agencję marketingową wydawanych osobom fizycznym i przedsiębiorcom

1) Skoro agencja reklamowa jest organizatorem konkursu, agencja odpowiada wobec współuczestników, agencja wypłaca (rozdaje) nagrody - to w związku z tym nie ulega wątpliwości, że najbardziej pragmatycznym rozwiązaniem jest to aby w charakterze płatnika działała również ta profesjonalna agencja.

2) Dokonując analizy art. 10 ust. 1 u.p.d.o.f. nie ulega wątpliwości, że po pierwsze źródła przychodów nie mogą być konkurencyjne. Po drugie wykładni tego przepisu należy dokonywać w ten sposób, że najpierw należy podjąć próbę klasyfikacji przychodu do jednego z 8 początkowych punktów tego przepisu, a dopiero jeśli nie uda się zakwalifikować go do któregoś ze źródeł przychodów – to dopiero wtedy należy zakwalifikować ten przychód do pkt 9 (inne źródła). Tak też należało postąpić w tej sprawie. A zatem, jeśli przedsiębiorca w ramach swojej działalności gospodarczej uzyskuje przysporzenie z tytułu różnych zdarzeń, w tym przypadku jeśli uczestniczy w konkursie jako przedsiębiorca, to uzyskany przychód należy zakwalifikować do działalności gospodarczej.

[II FSK 930/19] wyrok NSA z dnia 21/12/2021

1.21. Kwestia zastosowania art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. do przychodów z odszkodowań z polis obejmujących utratę zysku oraz ubezpieczenie majątku strefowego

Należy odróżnić przychody z działalności gospodarczej od przychodów związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną w strefie. Przychody uzyskiwane z tytułu odszkodowania są immanentnie związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, a więc związane z działalnością gospodarczą, ale jednak nie są przychody z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE. Nie można bowiem art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. poddać tak rozszerzającej wykładni, jak chciałaby spółka. Reasumując, skoro przychód z tytułu odszkodowań nie stanowi przychodu ze źródła przychodów, jakim jest działalność określona w posiadanym przez spółkę zezwoleniu, lecz przychodem uzyskanym na skutek ochrony wynikającej z umowy ubezpieczenia – to przychód ten nie może zostać potraktowany jako przychód związany z działalnością strefową i włączony do kalkulacji dochodu zwolnionego na mocy art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.

[II FSK 818/19] wyrok NSA z dnia 21/12/2021

1.22. Kwestia określenia momentu skorzystania ze zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 63b u.p.d.o.f.

1) Zgodnie z § 9 pkt 1 rozporządzenia RM z dnia 28 sierpnia 2018 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji, podatnik będzie uprawniony do korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 63b u.p.d.o.f., począwszy od miesiąca, w którym zostały poniesione koszty kwalifikowane w ramach inwestycji, niezależnie od momentu, w którym zostały/zostaną oddane do używania środki trwale wchodzące w skład inwestycji.

2) Momentem poniesienia wydatków, o których mowa w § 8 ww. rozporządzenia, kwalifikujących się do objęcia pomocą w postaci zwolnienia podatkowego określonego w art. 21 ust. 1 pkt 63b u.p.d.o.f., będzie (zgodnie z metodą kasową) moment zapłaty tych kosztów.

[I SA/PO 704/21] wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21/12/2021

1.23. Konieczność prowadzenia na bieżąco ewidencji podatkowej przez podatnika nie jest warunkiem skorzystania z ulgi IP Box

Przepisy o IP Box nie narzucają konkretnej formy ewidencjonowania zdarzeń na cele stosowania preferencji IP Box. Dla celów obliczenia dochodu z kwalifikowanego IP istotne jest, by ewidencja ta była prowadzona w sposób należyty tak, aby móc w rocznym zeznaniu podatkowym wykazać łączną sumę przychodów, kosztów podatkowych, dochodów, strat, dochodów podlegających opodatkowaniu stawką 5% oraz dochodu, który nie będzie podlegał preferencyjnemu opodatkowaniu. Nie ma zatem podstaw do uznania za prawidłowe stanowiska organu, że warunkiem uznania ewidencji za prawidłową w rozumieniu art. 30cb u.p.d.o.f. (spełniającą cel tej regulacji) jest jej prowadzenie "na bieżąco", to jest prowadzenie jej już od początku okresu, za który podatnik chce następnie skorzystać z ulgi podatkowej IP Box oraz dokonywanie w niej zapisów w sposób sukcesywny. Taki warunek nie wynika ani z literalnego brzmienia art. 30cb u.p.d.o.f., ani z celu, jakiemu ma służyć ta ewidencja.

[I SA/PO 695/21] wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21/12/2021

1.24. Przesłanki zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 9 pkt 3 u.p.d.o.f.

W analizowanej sprawie nie budzi wątpliwości, że przesłanki wymienione w art. 22 ust. 9 pkt 3 u.p.d.o.f. uprawniające do zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodów są spełnione. Po pierwsze praca jest wykonywana przez pracownika, a jej przedmiotem jest stworzenie utworu w rozumieniu prawa autorskiego. Po drugie pracownik jest twórcą, a przychody są powiązane z rozporządzeniem prawami, które wytworzył. Z wniosku wynika, że pracownik wytwarza utwór, odnotowuje go w odpowiednim rejestrze utworów i przenosi prawa do tego utworu na pracodawcę, co jest odnotowywane w odpowiednim rejestrze w układzie cyklicznym (miesięcznym). Po trzecie stosunek pracy, który łączy pracownika i pracodawcę, różnicuje wynagrodzenie na część związaną z korzystaniem z praw autorskich i tę część, która jest związana z innymi obowiązkami (co wynika ze szczegółowej ewidencji). Po czwarte w umowie określono wartość, która służy do obliczenia, rozdzielenia tych kwot. W tej sprawie, został zastosowany wskaźnik procentowy, nie kwotowy, który dopuszczalność wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych.

[I SA/GL 1373/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 20/12/2021

INTERPRETACJE

1.25. Prawo do zastosowania w eksporcie towarów stawki podatku w wysokości 0% na podstawie otrzymanego od firmy kurierskiej dokumentu „Proof of Export”

Dla możliwości rozliczenia dostawy jako eksportu, konieczne jest, aby w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu poza terytorium UE towary znajdowały się na terytorium kraju, a transport, który rozpoczął się na terytorium Polski, miał nieprzerwany charakter. W takiej sytuacji dokumenty dotyczące wywozu towarów poza UE mogą być potwierdzone przez każdy unijny urząd celny. Jak wskazano w opisie sprawy, dokument „Proof of Export”, z którego wynika tożsamość towarów będących przedmiotem dostawy i wywozu poza terytorium UE, pozwala na wykazywanie dokonanej sprzedaży jako eksportu towarów. Dokument „Proof of Export” odwołuje się do konkretnej paczki XX, do której jest przypisana faktura eksportowa. Poza tym dokument „Proof of Export” zawiera nr MRN, nr listu przewozowego XX i datę nadania paczki, nr urzędu celnego wyjścia poza UE (urzędu dokonującego odprawy celnej eksportowej), daty zwolnienia i wyjścia. Poza tym spółka posiada potwierdzenie klienta na fakturze, że towar został odebrany na terytorium Wielkiej Brytanii. Zatem tak opisany we wniosku dokument „Proof of Export”, otrzymany od firmy kurierskiej, uprawnia spółkę do zastosowania stawki VAT w wysokości 0%, właściwej dla eksportu towarów na terytorium Wielkiej Brytanii. Zastrzec przy tym należy, że zastosowanie stawki w wysokości 0% dla eksportu towarów możliwe jest tylko wówczas, gdy spółka spełnia warunek określony w art. 41 ust. 6 u.p.t.u. – spółka przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzyma dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium UE (w sprawie objętej niniejszym wnioskiem jest to dokument „Proof of Export”). W przypadku, gdy warunek określony w art. 41 ust. 6 u.p.t.u. nie zostanie spełniony, opodatkowanie wywozu towarów poza terytorium UE następuje z uwzględnieniem art. 41 ust. 7-9 u.p.t.u.

[0111-KDIB3-3.4012.490.2021.2.MAZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/11/2021

1.26. Sposób rozliczania na gruncie u.p.d.o.p. „odzysków” z wierzytelności nabytych w ramach pakietu wierzytelności. Sposób i moment rozliczania jako kosztów podatkowych wydatków związanych z dochodzeniem wierzytelności, powstałych po ich nabyciu

1) W odniesieniu do przychodu z tzw. odzysku w części w jakiej zostanie przypisany do wierzytelności wynikających z nabytego pakietu wierzytelności możliwe będzie zastosowanie art. 15ba u.p.d.o.p. Natomiast w pozostałej części przychodu z tzw. odzysku, przypisanego do wierzytelności dodatkowych naliczonych po dniu nabycia pakietu wierzytelności, zastosowanie powinny mieć ogólne zasady – tj. przychód w tej części powinien zostać zaliczony do przychodów bez możliwości zastosowania art. 15ba u.p.d.o.p. Powyższe wynika z literalnego brzmienia art. 15ba u.p.d.o.p., który wskazuje, że należności naliczone po dniu nabycia pakietu wierzytelności nie mogą korzystać z preferencyjnego rozliczenia wskazanego w tym przepisie.

2) Odnosząc się do kwestii dotyczącej wydatków związanych z dochodzeniem nabytych wierzytelności, należy się zgodzić ze spółką, że charakter kosztów tj. koszty sądowe, egzekucyjne, zastępstwa pełnomocników profesjonalnych uzasadnia ich rozpoznanie jako koszty, o których mowa w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Jednocześnie ww. koszty powinny być traktowane jako tzw. pośrednie koszty uzyskania przychodów, potrącane w dacie ich poniesienia tj. w dniu ich ujęcia w księgach rachunkowych.

Spółka ponosząc te koszty, nie może przewidzieć/zaplanować skutków swoich działań, bowiem nie wie ile i czy w ogóle odzyska należności z przysługujących jej praw majątkowych wynikających z nabytego pakietu wierzytelności. Charakter ponoszonych w tym przypadku kosztów nie pozwala na ich ocenę jako bezpośrednio związanych z przychodami z wierzytelności. Ich poniesienie umożliwia odzyskanie należności z wierzytelności, jednak nie warunkuje powstania lub nabycia tych wierzytelności, nie wpływa bezpośrednio na wysokość przychodów z wierzytelności. Możliwy do uzyskania przez spółkę przychód z nabytych w ramach pakietu wierzytelności jest dla spółki znany i odpowiada wartości nabytych wierzytelności (w tym wierzytelności powstałych po nabyciu pakietu). Spółka ponosząc koszty sądowe, egzekucyjne, zastępstwa pełnomocników profesjonalnych zamierza jedynie doprowadzić do uzyskania należnych i znanych mu przychodów z wierzytelności. Charakter takich kosztów należy określić jako pośrednio związany z prowadzoną działalnością gospodarczą/osiąganyymi przychodami, nawet jeśli przedmiotem działalności spółki jest działalność finansowa związana z obrotem wierzytelnościami. Powyższego nie zmienia również to, że część ponoszonych np. opłat sądowych podlega zwrotowi na rzecz spółki.

[0111-KDWB.4010.80.2021.1.MJ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/11/2021

2.3. Prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty netto wynagrodzenia ustalonego w zamian za zaakceptowanie przez kupującego obecnego kształtu umów najmu, zawartych przez sprzedającego z obecnymi najemcami

Z opisu sprawy wynika, że w umowie sprzedaży przedmiotu transakcji przewidziano, iż kupujący zachowa się w określony sposób, tj. zaakceptuje obecny kształt umów zawartych przez sprzedającego z obecnymi najemcami nieruchomości w zakresie określonych tzw. zachęt dla najemców (które to zachęty obniżą dochodowość tych umów w okresie, kiedy to właścicielem nieruchomości będzie już kupujący) i wyrazi zgodę na to, by cena przedmiotu transakcji, która została wskazana w liście intencyjnym w zakresie planowanej transakcji, nie uległa obniżeniu z uwagi na ww. zachęty dla najemców (cena nieruchomości w modelach wyceny jest bowiem wypadkową m.in. przewidywanych zdyskontowanych wpływów dochodów z najmu). W zamian za to, sprzedający zapłaci kupującemu wynagrodzenie, odpowiadające wartości ww. zachęt dla najemców, które począwszy od dnia dokonania transakcji ekonomicznie finansować będzie musiał już kupujący. Wynagrodzenie, o którym mowa we wniosku powinno zostać uwzględnione jako czynnik wpływający na cenę zbywanej nieruchomości, a tym samym wpływający na wysokość uzyskanych przez wnioskodawcę przychodów, a nie jako dodatkowy element związany z tą sprzedażą, generujący koszt podatkowy. Innymi słowy, koszt związany z przedmiotem sprzedaży, a tym bardziej znany co do wielkości w momencie sprzedaży (strony umowy dopuszczają możliwość dokonania wzajemnego potrącenia wierzytelności) powinien wpływać na cenę sprzedaży, a nie generować dodatkowy koszt podatkowy.

[0111-KDIB2-1.4010.366.2021.4.AR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 23/11/2021

2.4. Prawo do naprzemiennego oraz równoległego korzystania z ulgi B+R oraz IP BOX

Spółka może w danym roku podatkowym korzystać naprzemiennie z ulgi B+R oraz IP BOX (tj. przez pierwsze 9 miesięcy z ulgi B+R, a następnie z kwalifikowanej preferencji IP BOX w związku z danym prawem własności intelektualnej) oraz może w tym samym czasie do różnych projektów stosować równolegle ulgę B+R oraz ulgę IP BOX (tj. w tych samych miesiącach kalendarzowych w stosunku do dochodu z kwalifikowanych praw własności intelektualnej do projektu A - ulgę IP BOX, a w stosunku do kosztów związanych z projektem B - ulgę B+R, a tym samym uwzględnić obydwie wskazane ulgi w jednej rocznej deklaracji podatkowej).

[0111-KDIB1-3.4010.418.2021.1.APO] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 19/11/2021

2.5. Zasady opodatkowania VAT świadczonych usług cateringowych. Prawo do odliczenia podatku naliczonego

1) Z uwagi na to, że spółka będzie nabywać usługi cateringowe od restauratora, a następnie będzie sprzedawać te usługi na rzecz osób trzecich – zakładów pracy - klientów, to biorąc pod uwagę treść art. 8 ust. 2a u.p.t.u. należy stwierdzić, że spółkę, jako podmiot dokonujący odsprzedaży tych usług, należy traktować jako usługobiorcę, a następnie usługodawcę tej samej usługi. Tym samym, w analizowanej sprawie, na gruncie u.p.t.u., wystąpi odpłatne świadczenie usług. Tym samym, sprzedaż usług cateringowych na rzecz klientów - zakładów pracy, nabywanych przez spółkę we własnym imieniu od restauratorów, będzie podlegała opodatkowaniu VAT na podstawie art. 8 ust. 2a u.p.t.u.

2) W analizowanej sprawie warunki uprawniające do odliczenia podatku naliczonego wynikające z art. 86 ust. 1 u.p.t.u. zostaną spełnione, gdyż spółka jest czynnym podatnikiem VAT, a usługi cateringowe są nabywane wyłącznie w związku z czynnościami opodatkowanymi. Jednocześnie nie zajdą okoliczności wyłączające to prawo wskazane w art. 88 ust. 1 pkt 4 u.p.t.u., gdyż usługi cateringowe nie stanowią usług gastronomicznych, o których mowa w tym przepisie. Tym samym spółce będzie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez restauratora, dokumentującej nabycie przez spółkę usług cateringowych (klasyfikowanych pod pozycją 56.21.19.0 Usługi przygotowywania i dostarczania żywności (katering) dla pozostałych odbiorców zewnętrznych).

3) Spółkę i restauratorów będzie łączyć umowa cywilnoprawna, na podstawie której spółka jest zobowiązana do udzielenia dostępu do aplikacji oraz do szkolenia pracowników oraz wsparcie w zakresie IT i marketingu. Natomiast spółce z tytułu podejmowanych czynności przysługuje wynagrodzenie od restauratorów. Wobec powyższego zapewnienie przez spółkę restauratorom odpłatnego dostępu do aplikacji, szkoleń dla pracowników oraz wsparcia IT i marketingowego stanowi świadczenie usług, w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u., które będą podlegać opodatkowaniu VAT.

4) Z opisu sprawy wynika, że dostęp do aplikacji, szkolenia pracowników restauratorów oraz wsparcie techniczne i marketingowe może odbywać się również bezpłatnie. Decyzja o udzieleniu nieodpłatnego dostępu do aplikacji i wsparcia jest każdorazowo podyktowana celami gospodarczymi spółki - np. spółka chcąc pozyskać nowego lub utrzymać dotychczasowego restauratora w ramach współpracy w programie może zaoferować mu dostęp do aplikacji i wsparcie bez odpłatności. Należy bowiem mieć na uwadze, że potencjał spółki do generowania obrotu ze sprzedaży posiłków jest pochodną m.in. liczby restauratorów biorących udział w programie oraz jakości udostępnianej oferty - im więcej restauratorów i lepsza oferta w programie, tym spółka ma większe możliwości do generowania przychodów ze sprzedaży posiłków. Jak wynika z opisu sprawy decyzja o udzieleniu nieodpłatnego dostępu do aplikacji i wsparcia techniczne i marketingowe restauratorów będzie każdorazowo podyktowana celami gospodarczymi spółki.

Tym samym należy uznać, iż nieodpłatne świadczenie usług polegające na udostępnieniu aplikacji, szkoleniu pracowników, wsparciu technicznym i marketingowym restauratorów odbywa się w związku z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą. Tym samym w analizowanej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 8 ust. 2 u.p.t.u.

5) Jak wyjaśniono wyżej nieodpłatne udostępnienie aplikacji restauratorom będzie czynnością nie podlegającą opodatkowaniu. Zatem zakupy towarów i usług dotyczących prowadzenia programu oraz utrzymania i rozwoju aplikacji nie mają bezpośredniego związku z wykonywaniem czynności opodatkowanych. Jednakże jak wynika z opisu sprawy, decyzja o nieodpłatnym udostępnieniu aplikacji będzie podyktowana celami gospodarczymi spółki, który chcąc pozyskać współpracę z nowym restauratorem zachęca go do poznania aplikacji. Tym samym zakupy towarów i usług dotyczące prowadzenia programu mają pośredni związek z czynnościami opodatkowanymi dokonywanymi przez spółkę tj. ze sprzedażą usług cateringowych. Wobec powyższego, w odniesieniu do zakupów towarów i usług dotyczących prowadzenia programu oraz utrzymania i rozwoju aplikacji spełniony jest warunek, o którym mowa w art. 86 ust. 1 u.p.t.u., tj. są one związane bezpośrednio lub pośrednio z wykonywaniem przez spółkę czynności opodatkowanych VAT. Jednocześnie w analizowanej sprawie nie znajdzie zastosowania ograniczenie wynikające art. 86 ust. 2a u.p.t.u., gdyż spółka nie prowadzi innej działalności niż działalność gospodarcza.

[0111-KDIB3-1.4012.656.2021.3.ICZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/11/2021

2.6. Zasady zaliczenia opłaty wstępnej i części odsetkowej raty leasingowej do kosztów uzyskania przychodów w świetle art. 16 ust. 1 pkt 46 lit. a u.p.d.o.p.

1) Wstępna opłata leasingowa, z uwagi na charakter opłaty samoistnej i bezzwrotnej, nieprzypisanej do poszczególnych rat leasingowych, podlega zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów leasingobiorcy na zasadach przewidzianych dla tzw. kosztów pośrednich, tj. w dacie poniesienia. Wobec powyższego, opłata wstępna powinna być zaliczona do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo w momencie poniesienia, bez konieczności proporcjonalnego rozliczania w stosunku do czasu trwania umowy leasingu, z uwzględnieniem limitu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 49a u.p.d.o.p.

2) Zawarcie umów leasingu operacyjnego, której przedmiotem jest samochód osobowy skutkuje tym, że spółka do kosztów uzyskania przychodów może zaliczyć tę część opłaty wstępnej i każdej miesięcznej raty (w części dotyczącej spłaty wartości samochodu), która proporcjonalnie do ceny samochodu nie przekracza 150.000 zł. Zatem, jeżeli wartość samochodu będącego przedmiotem leasingu przekracza 150.000 zł, to ww. wydatki nie będą kosztem w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota 150.000 zł pozostaje do wartości samochodu osobowego, będącego przedmiotem tej umowy. Zatem powyższy limit 150.000 zł ma zastosowanie do tej części opłaty, która stanowi spłatę wartości samochodu osobowego – części kapitałowej raty leasingowej. Limit ten nie będzie więc dotyczył części odsetkowej takiej opłaty, która będzie kosztem w całości bez ograniczenia kwotowego. Nieodliczony podatek VAT od tej części raty odsetkowej w części w jakiej podatnikowi nie przysługuje odliczenie zgodnie z odrębnymi przepisami, stosownie do art. 16 ust. 1 pkt 46 lit. a u.p.d.o.p. stanowi koszt uzyskania przychodów. Zatem część odsetkowa z nieodliczonym naliczonym podatkiem VAT będzie stanowił w całości koszt uzyskania przychodu spółki.

[0111-KDIB1-2.4010.538.2021.1.BG] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/11/2021

2.7. Kwalifikacja do kosztów uzyskania przychodów wynagrodzenia dodatkowego wynikającego z umowy sprzedaży akcji "earn-out"

Skoro wnioskodawca poniesie wydatki na wynagrodzenie dodatkowe (tzw. earn-out) należne akcjonariuszom - które to, składa się na wynagrodzenie – cenę za akcje, co w istocie będzie stanowił wydatek na nabycie akcji, to wydatek ten nie będzie stanowił kosztu uzyskania przychodów w dacie poniesienia, z uwagi na treść art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p., który to przepis wyłącza wydatki na objęcie lub nabycie akcji. Momentem, w którym wydatki te uzyskują status „kosztów uzyskania przychodów” jest odpłatne zbycie tych akcji. Z art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p. wynika bowiem jednoznacznie, że wydatki na nabycie akcji (a takie w przedmiotowej sprawie należy uznać wydatki poniesione tytułem wynagrodzenia dodatkowego należnego akcjonariuszom) są kosztami uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia tych akcji. W związku z powyższym, koszt uzyskania przychodów w związku z nabyciem akcji zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p. powstanie w momencie ich zbycia, a nie w dacie jego poniesienia. Wyplacone akcjonariuszom – w analizowanej sprawie - dodatkowe wynagrodzenie (earn-out) ma związek z przychodami kwalifikowanymi od dnia 1 stycznia 2018 r., jako przychody z zysków kapitałowych. W związku z istnieniem różnych źródeł przychodów określonych w u.p.d.o.p., podatnicy mają również obowiązek przyporządkowywania ponoszonych kosztów odpowiednio do przychodów z zysków kapitałowych oraz przychodów z działalności „podstawowej”. W sprawie będącej przedmiotem wniosku wyplacone na rzecz akcjonariuszy wynagrodzenie dodatkowe powinno być więc zaliczane do kosztów uzyskania przychodu z zysków kapitałowych. Za taką kwalifikacją przemawia wykładnia art. 7b u.p.d.o.p. Ponadto w przypadku zbycia akcji przychód należy kwalifikować do źródła zyski kapitałowe na podstawie art. 7b ust. 1 pkt 3 lit. a u.p.d.o.p. Przychody z udziałów/akcji zaliczane są do przychodów z zysków kapitałowych, a zatem wszystkie wydatki (bezpośrednie i pośrednie) związane z ich nabyciem powinny być przypisane do źródła przychodów jakim są zyski kapitałowe. Tym samym, wyplacone na rzecz akcjonariuszy wynagrodzenie dodatkowe powinno być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów z zysków kapitałowych.

[0111-KDWB.4010.65.2021.2.BB] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 02/12/2021

2.8. Koszty uznanej reklamacji jako koszty uzyskania przychodu

Jeżeli w istocie, jak wskazano w opisie stanu faktycznego, wskazane we wniosku wydatki poniesione przez spółkę w związku z procedurą reklamacyjną, nie stanowią kar umownych, bądź odszkodowań, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 22 u.p.d.o.p. i jednocześnie nie wynikają one z zaniedbań i braku nadzoru nad realizacją zamówień, to spółka może zaliczyć poniesione wydatki z tytułu kosztów podstawowych oraz akcesoryjnych w ciężar kosztów podatkowych prowadzonej działalności gospodarczej, o ile ich poniesienie będzie przez nią stosownie udokumentowane.

[0111-KDWB.4010.79.2021.1.ES] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 02/12/2021

2.9. Moment, w którym spółka powinna ująć dla celów VAT faktury korygujące in plus

Kluczową rolę w ustaleniu momentu ujęcia korekty w deklaracji stanowi przeanalizowanie sytuacji i ustalenie, czy przyczyna wystawienia faktury korygującej przez sprzedawcę stanowi nową okoliczność, powstałą po wystawieniu faktury pierwotnej. Bowiem w przypadku, gdy przyczyna korekty powstaje w terminie późniejszym, po wykonaniu usługi np. wystąpią nowe okoliczności powodujące zmianę ceny po wykonaniu usług i wystawieniu faktur dokumentujących te usługi, korekta powinna zostać ujęta w rozliczeniu za okres, w którym powstała przyczyna korekty, gdyż faktury zostały wystawione poprawnie, tzn. nie były wynikiem błędu, czy pomyłki ze strony wystawiającego faktury. Należy zatem stwierdzić, że we wskazanych we wniosku okolicznościach, których wystąpienie spowoduje konieczność dokonania korekty „in plus” w zakresie podstawy opodatkowania, tj. w przypadku, gdy po wystawieniu faktury, spółka ustali wszystkie elementy składające się na bazę kosztową (w tym koszty premii pracowniczych, koszty około osobowe, koszty usług dodatkowych), które na moment wystawienia faktury pierwotnej nie będą możliwe do ustalenia należy uznać za niedające się przewidzieć w momencie wystawiania faktury dokumentującej świadczenie usług przez spółkę na rzecz spółek z grupy kapitałowej. Zatem spółka postąpi prawidłowo rozpoznając dla celów VAT korekty zwiększające podstawę opodatkowania (korekty in plus) wystawione w miesiącu, w którym ustalone zostały wszystkie elementy składające się na bazę kosztową z tytułu świadczonych usług za dany miesiąc (w tym koszty premii pracowniczych, koszty około osobowe, koszty usług dodatkowych), w miesiącu, w którym nastąpiło ustalenie rzeczywistych wartości tych elementów bazy kosztowej. Podsumowując, faktura korygująca „in plus” spowodowana przyczynami, które miały miejsce już po wykonaniu usługi, a przyczyna nie była możliwa do przewidzenia w momencie wystawienia faktury pierwotnej powinna być ujęta na bieżąco w miesiącu wystawienia faktury korygującej.

[0111-KDIB3-1.4012.745.2021.1.KO] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 29/11/2021

2.10. Prowizja (związana z wydłużeniem okresu finansowania oraz ze zmianą warunków finansowania) oraz koszty restrukturyzacji finansowania warunkujące dokonanie restrukturyzacji finansowania kredytu/pożyczki jako koszty uzyskania przychodu

1) Wydatki w postaci prowizji, jak również kosztów restrukturyzacji finansowania, które spółka poniosła w związku z kredytami/pożyczkami przeznaczonymi na bieżącą działalność operacyjną, są ponoszone w związku z prawidłowym funkcjonowaniem i prowadzeniem przez spółkę działalności gospodarczej. Wobec tego wydatki te spełniają kryteria określone w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p., a zatem można zaliczyć je do kosztów uzyskania przychodów. Jednocześnie wskazane we wniosku wydatki powinny być kwalifikowane do kosztów innych niż bezpośrednie, gdyż ich związek z potencjalnymi przychodami lub zabezpieczeniem czy zachowaniem źródła przychodów ma charakter pośredni.

2) Skoro spółka była zobowiązana do zapłaty zarówno prowizji (związanej z wydłużeniem okresu finansowania oraz ze zmianą warunków finansowania), jak i kosztów restrukturyzacji finansowania (usług potrzebnych dla przeprowadzenia restrukturyzacji finansowania), to sam charakter tych należności świadczy o tym, że warunkowały one dokonanie restrukturyzacji finansowania kredytu/pożyczki ponieważ dotyczyły ich przygotowania i przeliczenia zgodnie z – najczęściej pięcioletnim – cyklem restrukturyzacji. Nie można zatem uznać, że opłata ta dotyczy okresu przekraczającego rok podatkowy. Okoliczność ta przemawia za tym, że ww. wydatki powinny być kwalifikowane do kosztów uzyskania przychodu jako koszt pośredni w dacie ich poniesienia.

2.11. Skutki podatkowe w CIT przekazania na rzecz udziałowca w związku z likwidacją spółki majątku spółki pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli w postaci wierzytelności

1) Likwidacja spółki i przekazanie jej składników majątkowych wspólnikom (w przedmiotowej sprawie udziałowcowi), którym przysługuje takie uprawnienie, skutkuje powstaniem zobowiązania spółki do zaspokojenia roszczeń wspólników o przekazanie tych składników. Wykonanie zobowiązania w formie przekazania udziałowcowi przez spółkę wierzytelności prowadzi do wygaśnięcia zobowiązania spółki. W ten sposób spółka, jako dłużnik, zwolni się z długu, a wierzytelności będą przysługiwały wspólnikowi. Prowadzi to do powstania po stronie spółki przychodu na podstawie art. 12 ust. 1 w zw. z art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. Powyższy wniosek wynika wprost z aktualnego brzmienia art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p.

2) W analizowanym przypadku spółka nabyła wierzytelność (jako element wkładu niepieniężnego w postaci przedsiębiorstwa) jaka przysługiwała udziałowcowi wnoszącemu aport. W wyniku aportu wierzytelność ta przeszła ze wspólnika na spółkę. Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że spółka w przedmiotowej sprawie będzie uprawniona do rozpoznania kosztu uzyskania przychodów w wysokości przyjętej dla celów podatkowych i wynikających z ksiąg podatkowych podmiotu wnoszącego wkład (udziałowca) na dzień nabycia wierzytelności. W konsekwencji, dokonując przekazania w związku z likwidacją spółki na rzecz udziałowca wierzytelności, które spółka nabyła jako element wkładu niepieniężnego, koszty uzyskania przychodu należy rozpoznać w wysokości o jakiej mowa w art. 15 ust. 1u u.p.d.o.p.

2.12. Zasady opodatkowania VAT sprzedaży towaru na rzecz kontrahenta oraz nabycia towaru od kontrahenta poza terytorium kraju

1) W świetle art. 22 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u. sprzedaż przez wnioskodawcę nabytego na terenie Austrii przetransportowanego do magazynu kontrahenta znajdującego się na terytorium Niemiec będzie stanowiła u wnioskodawcy WDT na terytorium Austrii i miejscem tej dostawy, w związku z tym, że jest to dostawa towarów wysyłanych lub transportowanych przez dokonującego ich dostawy, jest miejsce, w którym towary znajdują się w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu do nabywcy, tj. terytorium Austrii. Dodatkowo jak wskazano w opisie sprawy towar nigdy nie przekracza granicy Polski znajdując się cały czas poza jej terytorium. Powyższa czynność nie będzie zatem opodatkowana w Polsce, ponieważ zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 5 u.p.t.u. opodatkowaniu VAT podlega WDT, przez którą rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju.

2) Odnosząc się do transakcji określonej przez wnioskodawcę jako transakcja odkupu należy stwierdzić, że będzie ona stanowiła dostawę towarów niewysyłanych ani nietransportowanych, bowiem jak wynika z opisu towar w postaci kwasów tłuszczowych zostanie odkupiony od kontrahenta przez wnioskodawcę, przy czym sprzedaży tej nie będzie towarzyszyć fizyczne przemieszczenie towaru tj. towar będzie znajdował się nadal w magazynie kontrahenta na terytorium Niemiec. Towar nigdy nie przekracza granicy Polski znajdując się cały czas poza jej terytorium. Towar zostanie sprzedany podatnikowi niemieckiemu, a towar nie opuści terenu Niemiec. Tym samym zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 3 u.p.t.u. miejscem dostawy towarów w transakcji okupu jest miejsce, w którym towary znajdują się w momencie dostawy, tj. terytorium RFN.

Wobec powyższego transakcja odkupu nie będzie opodatkowana w Polsce, ponieważ nie stanowi ani odpłatnej dostawy towarów na terytorium kraju ani WNT za wynagrodzeniem na terytorium kraju.

[0111-KDIB3-3.4012.496.2021.1.PJ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/11/2021

2.13. Nieuznanie podmiotu działającego w imieniu franczyzobiorców za podatnika VAT z tytułu usług krótkotrwałego najmu hulajnóg, będących własnością franczyzobiorców

Skoro hulajnogi, będące własnością franczyzobiorców, wypożyczane są przez franczyzobiorców we własnym imieniu i na własny rachunek, to wnioskodawca nie jest podatnikiem VAT z tytułu usług krótkotrwałego najmu hulajnóg świadczonych przez franczyzobiorców. W tej sytuacji bez wpływu pozostaje fakt, że klienci zawierają umowy wypożyczenia hulajnóg z wnioskodawcą oraz że wszelkie płatności klientów (użytkowników hulajnóg) wpłacane są na konto bankowe wnioskodawcy, bowiem wnioskodawca zawierając z klientami umowy wypożyczenia hulajnóg działa w imieniu franczyzobiorców. Wnioskodawca przekazuje jedynie otrzymane od klientów (użytkowników hulajnóg) płatności na konto bankowe wskazane przez franczyzobiorców, po potrąceniu swojej prowizji (wynagrodzenia) z tytułu usług świadczonych w ramach umowy franczyzy - wnioskodawca nie dysponuje tymi należnościami jak właściciel.

[0111-KDIB3-1.4012.737.2021.2.WN] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/12/2021

2.14. Zakres przedmiotowy pojęcia transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym – interpretacja ogólna

- 1) Identyfikując jednorodną transakcję kontrolowaną, należy kierować się elementami wskazanymi w art. 23w ust. 4 i 5 u.p.d.o.f. oraz art. 11k ust. 4 i 5 u.p.d.o.p., uwzględniając również cel regulacji, tj. eliminację zjawiska sztucznego dzielenia jednorodnej transakcji na kilka mniejszych celem uniknięcia obowiązków dokumentacyjno-sprawozdawczych.
- 2) Przy ocenie, czy transakcja kontrolowana ma charakter jednorodny, należy uwzględnić jednolitość transakcji kontrolowanej w ujęciu ekonomicznym, określone w przepisach kryteria porównywalności, metody weryfikacji cen transferowych oraz inne istotne okoliczności transakcji kontrolowanej.

[DCT2.8203.2.2021] interpretacja ogólna Minister Finansów z dnia 09/12/2021

2.15. Skutki podatkowe w CIT wypłaty przez spółkę exit fee w związku z transferem biznesu

1) Poniesiony przez spółkę wydatek na exit fee może zostać zaliczony do kosztów uzyskania przychodów. Jak wynika bowiem z opisu sprawy spółka w zamian za transfer biznesu dokona faktycznej zapłaty określonego w umowie wynagrodzenia – exit fee. Transfer biznesu został przeprowadzony w celu zmniejszenia poziomu magazynowania łożków potrzebnego do utrzymania poziomu dostaw wskazanych w umowie, w celu skrócenia łańcucha dostaw oraz ryzyk związanych z opóźnieniem dostaw łożków, jak również zapewnienia właściwej realizacji umowy. W wyniku transferu biznesu łańcuch dostaw został skrócony i w efekcie spółka produkuje łożki które następnie bezpośrednio sprzedaje na rzecz J. Dodatkowo na skutek transferu biznesu zmianie ulegnie również wynagrodzenie z tytułu umowy na rzecz spółki, w szczególności cena sprzedawanych produktów przez spółkę ulegnie zwiększeniu (cena produktów na mocy aneksu ulegnie zwiększeniu w stosunku do ceny jaka obowiązywała przed dokonaniem transferu biznesu).

Zatem przesłanki uznania poniesionego wydatku za koszt uzyskania przychodu zostały spełnione. Wydatek związany z zapłatą wynagrodzenia za transfer biznesu w postaci exit fee nie został ponadto wymieniony na liście wydatków, które nie mogą być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p. Reasumując, należy stwierdzić, że poniesione przez wnioskodawcę wydatki z tytułu exit fee spełniają przesłanki wskazane w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p., a tym samym mogą stanowić koszty uzyskania przychodów.

2) Zważywszy, iż zapłata exit fee nie kwalifikuje się do przychodów wskazanych w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p., wnioskodawca nie będzie zobowiązany do poboru podatku u źródła na podstawie art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p.

3) W przedmiotowej sprawie nie ma możliwości zastosowania klucza przychodowego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 i 2a u.p.d.o.p., bowiem w przedstawionym opisie sprawy istnieje bardziej adekwatna metoda podziału kosztu w postaci opłaty exit fee. Jak wynika z opisu sprawy ponoszony koszt jest związany z transferem biznesu, który dotyczy produkcji łożków związanych z działalnością strefową, a także sprzedażą pierścieni łożkowych, które nie są związane z działalnością strefową, zatem koszt ten powinien zostać przypisany w oparciu o przychody osiągnięte w związku transferem biznesu, tj. ze sprzedażą łożków (działalność strefowa) i sprzedażą pierścieni (działalność opodatkowana). Ponoszona opłata exit fee ma ścisły związek transferem biznesu zatem przypisanie kosztów uzyskania przychodów do określonych przychodów jest możliwe, tym samym nie jest uzasadnione, aby w celu podziału kosztu brać pod uwagę ogólną kwotę przychodów z całej prowadzonej przez spółkę działalności, która nie pozostaje w związku z przedmiotowym kosztem.

4) Wydatek z tytułu exit fee nie podlega ograniczeniu w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodu na podstawie art. 15e u.p.d.o.p.

[0111-KDWB.4010.62.2021.2.KK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 07/12/2021

2.16. Wydatki związane z wyposażeniem lokali mieszkalnych przeznaczonych do dalszej odsprzedaży jako koszty uzyskania przychodów

W analizowanej sprawie wnioskodawca zamierza nabyć w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie kupna i sprzedaży mieszkań następujące wyposażenie: kuchenkę gazową, elektryczną lub gazowo-elektryczną, płytę indukcyjną lub ceramiczną, piekarnik, zmywarkę, pralkę, lodówkę, okap kuchenny, urządzenia RTV w postaci telewizora, oraz meble kuchenne w trwałej zabudowie oraz elementy wyposażenia w postaci mebli, takich jak łożko, stół, krzesło, tapczan oraz firany, karnisze. Zakup wyposażenia będzie udokumentowany fakturami oraz fakturami uproszczonymi. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że nabywane przez wnioskodawcę lokale mieszkalne do dalszej odsprzedaży nie będą stanowić środków trwałych, a tym samym wydatków poniesionych na ich wyposażenie, nie należy klasyfikować jako wydatków na ulepszenie środka trwałego. Wydatki związane z wyposażeniem lokali mieszkalnych przeznaczonych do dalszej odsprzedaży w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie kupna i sprzedaży mieszkań, mają na celu uzyskanie przychodów z tej działalności. Wobec tego – o ile zostaną właściwie udokumentowane – spełniają kryteria określone w art. 22 ust. 1 u.p.d.o.f., przez co można zaliczyć je do kosztów uzyskania przychodów.

[0113-KDIPT2-1.4011.1141.2021.1.AP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 06/12/2021

2.17. Zasady rozliczenia VAT w związku z wykonaniem umowy konsorcjum

W analizowanej sprawie lider będzie podatnikiem VAT w związku z wykonaniem umowy konsorcjum, a następnie z tytułu sprzedaży nieruchomości, gdyż jest czynnym zarejestrowanym podatnikiem VAT i wyłącznie wnioskodawca jako lider konsorcjum zgodnie z zawartą umową będzie dokonywał dostawy działek. Zgodnie z zawartą umową strony ustaliły, że faktury dokumentujące dostawę towarów oraz akt notarialny sprzedaży nieruchomości wystawia i podpisuje lider konsorcjum. Należny podatek VAT będzie dokumentował i rozliczał wyłącznie lider od całości dostawy towarów i usług. Zatem wnioskodawca sprzedaż nieruchomości (działek) powinien udokumentować fakturą. W przypadku gdy mamy do czynienia z sytuacją przeniesienia przez lidera konsorcjum na uczestnika konsorcjum według przyjętego klucza podziału kosztów (które nie dotyczą dostawy towarów lub świadczenia usług), to czynność ta pozostaje poza zakresem opodatkowania VAT i nie powinna zostać udokumentowana fakturą VAT, lecz np. notą obciążeniową, innym dokumentem księgowym. Tym samym fakturą VAT powinna być udokumentowana wyłącznie odsprzedaż towarów i usług, a nie rozliczenie wszelkich poniesionych kosztów w związku z realizacją projektu w przypadającym udziale procentowym w konsorcjum. Podobnie sytuacja wygląda po stronie rozliczenia przychodów. Samo „rozliczenie przychodów” nie może podlegać opodatkowaniu, lecz dostawa towarów i świadczenie usług zrealizowane przez partnera konsorcjum w celu wspólnego wykonania zadania. Zatem fakturą powinna zostać udokumentowana tylko odsprzedaż towarów i usług dokonywana w ramach konsorcjum, a nie samo „rozliczenie przychodów i kosztów”.

[0111-KDIB3-1.4012.744.2021.4.KO] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 03/12/2021

2.18. Korekta wystawionej faktury VAT, w sytuacji gdy dostawa nie została zrealizowana

W przypadku, gdy nie doszło do realizacji świadczenia (przedmiotu sprzedaży nie wydano), nie doszło do zapłaty, faktura została wprowadzona do obiegu prawnego to wystawiona faktura dokumentuje zdarzenie, do którego nie doszło. Biorąc pod uwagę wartość formalno-prawną faktury, nie może taka faktura pozostać w obrocie gospodarczym. W takim przypadku istnieje wyłącznie możliwość wystawienia faktury korygującej stosownie do art. 106j ust. 1 pkt 5 u.p.t.u. (stwierdzenie pomyłki w jakiegokolwiek pozycji faktury). W takiej sytuacji rozwiązaniem jest wystawienie faktury korygującej „do zera”. Transakcja udokumentowana fakturą wystawioną na rzecz nabywcy w rzeczywistości nigdy nie została i nie zostanie zrealizowana.

[0111-KDIB3-1.4012.771.2021.1.IK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 03/12/2021

2.19. Kwestia zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym dochodów uzyskanych z udziału w zyskach spółek jawnych i komandytowych będących podatnikami podatku dochodowego

Zwolnienie z opodatkowania podatkiem dochodowym, o którym jest mowa w art. 22 ust. 4 u.p.d.o.p. może znajdować zastosowanie do przychodów (dochodów) uzyskanych z udziału w zyskach – mających status podatnika CIT – spółek jawnych i komandytowych, wypracowanych przez te spółki od dnia, w którym stały się one takim podatnikiem, o ile wypełnione są warunki stosowania tego zwolnienia określone w art. 22 ust. 4a-4d i ust. 6 oraz w art. 22a-22c u.p.d.o.p., a wspólnik takiej spółki nie występuje w niej w charakterze komplementariusza.

[DD5.8203.2.2021] interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 17/12/2021

2.20. Nakłady kompensacyjne na inwestycję jako koszt podatkowy

W związku z realizowaną inwestycją spółka zobowiązała się do podjęcia dodatkowych działań mających na celu poprawę komfortu życia mieszkańców oraz wyeliminowanie niedogodności spowodowanych budową oraz eksploatacją inwestycji (dalej: inwestycje kompensacyjne). Ponoszenie ekonomicznego ciężaru wspomnianych wydatków ma m.in. na celu uzyskanie możliwości realizacji inwestycji nie narażając się na problemy wynikające z negatywnych skutków inwestycji na różnych interesariuszy, w tym przede wszystkim mieszkańców terenów graniczących z farmą wiatrową sprzeciwiających się jej budowie, którzy już na etapie jej przygotowania przedstawiali swoje obawy w tym zakresie, co zostało opublikowane m.in. w lokalnych mediach. W tej sytuacji należy uznać, iż nakłady ponoszone przez spółkę w celu realizacji inwestycji kompensacyjnych będą stanowiły koszty uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów i nie będą stanowiły jednocześnie kosztów niestanowiących kosztów uzyskania przychodów wymienionych w art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p. (w tym w szczególności wydatków reprezentacyjnych).

[0111-KDIB1-2.4010.405.2021.3.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 13/12/2021

2.21. Moment powstania przychodu z tytułu wykonania świadczeń zdrowotnych ponad limit określony w umowie w NFZ

Umowa spółki z NFZ gwarantuje wynagrodzenia za wykonanie świadczeń mieszczących się w określonym limicie. Świadczenia wykonane przez spółkę ponad kwotę wynikającą z umowy z NFZ, w terminie wykonania tych usług, nie spełniają przesłanek do uznania ich za przychody należne. W szczególności, zrealizowanie przez spółkę nadwykonań nie wiąże się z obowiązkiem wypłaty należności na jej rzecz przez NFZ, ponieważ zapłata za ich wykonanie nie jest gwarantowana w umowie ani zgodnie z interpretacją przyjętą przez NFZ nie należą one do świadczeń ratujących życie. Powyższe oznacza, że przedmiotowe świadczenia nie generują wierzytelności w sensie prawno-podatkowym. W konsekwencji, w przypadku nadwykonań nieratujących życia nie można mówić o przychodzie należnym na dzień ich wykonania. Świadczenie takie nie może przysporzyć spółce realnej korzyści majątkowej w tym momencie (wykonania), gdyż nie jest ono objęte żadną gwarancją uzyskania za nie zapłaty, tj. świadczenia tego nie obejmuje umowa zawarta przez spółkę z NFZ, ani nie jest to świadczenie wynikające z obowiązku ustawowego. Skoro zatem w sytuacji wskazanej we wniosku nie można zastosować regulacji dotyczących powstania przychodów w dacie wykonania usługi, to przychód może powstać wyłącznie w dacie otrzymania zapłaty a zatem na mocy art. 12 ust. 3e u.p.d.o.p. W konsekwencji, wynagrodzenie z tytułu nadwykonań, o których mowa w opisie sprawy, otrzymane przez spółkę od NFZ stanowi przychód podlegający opodatkowaniu w momencie otrzymania zapłaty tj. wg zasady kasowej.

[0111-KDWB.4010.86.2021.2.BB] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 13/12/2021

2.22. Ważność certyfikatu rezydencji

Jeżeli w certyfikacie rezydencji jest wskazany okres, którego certyfikat dotyczy, certyfikat jest uwzględniany wyłącznie w odniesieniu do wypłat ze wskazanego okresu niezależnie od momentu jego wydania. W rozpatrywanej sprawie wnioskodawca jest w posiadaniu certyfikatu rezydencji na którym wskazano, że odnosi się on do roku podatkowego 2021. Wobec powyższego, zauważyć należy, że dokument ten posiada okres ważności, którym w analizowanej sprawie jest rok 2021, czyli okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. Zatem, w sytuacji gdy spółka dysponuje certyfikatem rezydencji wskazującym okres posiadania rezydencji podatkowej spółki A to może ona stosować preferencyjną stawkę 10% do usług rozliczonych (zapłaconych) z włoskim kontrahentem w całym roku 2021, bowiem dokument ten odnosi się do okresu obejmującego 12 miesięcy, tj. od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

[0111-KDIB1-2.4010.543.2021.2.BD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/12/2021

2.23. Dodatkowe badania techniczne jako warunek pełnego odliczenia VAT

Przeprowadzenie dodatkowego badania technicznego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację i jego odnotowanie w dowodzie rejestracyjnym jest warunkiem, którego niedopełnienie lub spełnienie z opóźnieniem skutkuje utratą prawa do 100% odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych z leasingiem oraz wydatków eksploatacyjnych związanych z użytkowaniem samochodów ciężarowych.

[0112-KDIL1-1.4012.4012.641.2021.2.WK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 06/12/2021

2.24. Opodatkowanie VAT czynności dokonanych w ramach leasingu zwrotnego. Zakres prawa do odliczenia VAT wykazanego na fakturach wystawionych przez leasingodawcę z tytułu świadczonych usług leasingu operacyjnego

- 1) W rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia z umową leasingu zwrotnego dotyczącego pojazdów samochodowych, składającą się z dwóch następujących po sobie transakcji, tj. sprzedaży pojazdów samochodowych przez spółkę na rzecz leasingodawcy. Po dokonaniu sprzedaży spółka podpisze z leasingodawcą umowę na leasing samochodów, które były przedmiotem dostawy do leasingodawcy. Inaczej mówiąc, spółka zamierza dokonać tzw. leasingu zwrotnego w odniesieniu do części z samochodów będących obecnie jej własnością. Odpisów amortyzacyjnych od pojazdów będących przedmiotem tych umów dokonywać będzie leasingodawca. W konsekwencji w rozpatrywanej sprawie z uwagi na fakt, że odpisów amortyzacyjnych będzie dokonywał leasingodawca, nie jest spełniona jedna z przesłanek koniecznych dla rozpoznania dostawy towarów, zatem leasing operacyjny pojazdów samochodowych stanowi świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u. Zatem, w ramach opisanego leasingu zwrotnego występują niezależne czynności podlegające opodatkowaniu, a mianowicie: dostawa towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 u.p.t.u. – sprzedaż pojazdów samochodowych przez spółkę na rzecz finansującego, oraz świadczenie usługi – leasing operacyjny świadczony na rzecz spółki, które podlega opodatkowaniu VAT.

A zatem, opisane w zdarzeniu przyszłym czynności, tj. sprzedaż pojazdów samochodowych przez spółkę na rzecz finansującego oraz oddanie przedmiotowych pojazdów samochodowych do używania przez finansującego na rzecz spółki na podstawie umowy leasingu operacyjnego, stanowią dwie odrębne, niezależne czynności opodatkowane VAT, odpowiednio jako dostawa towarów oraz świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu VAT na zasadach ogólnych.

- 2) Z okoliczności sprawy wynika, że spółka po dokonaniu transakcji zbycia samochodów i zawarciu umów leasingu, nadal będzie wykorzystywała pojazdy: i) poprzez wynajmowanie leasingowanych samochodów do innych spółek z grupy kapitałowej albo w ramach własnej działalności gospodarczej - wyłącznie do działalności gospodarczej, ii) do tzw. celów mieszanych, tj. na potrzeby działalności gospodarczej podatnika z możliwością wykorzystania tych pojazdów do celów prywatnych pracowników spółki. Tym samym skoro spółka jest czynnym podatnikiem VAT a pojazdy samochodowe o których mowa we wniosku będą wykorzystywane w działalności gospodarczej przez wynajem leasingowanych samochodów oraz przez użytek „mieszany” to będzie jej przysługiwało prawo do odliczenia VAT wykazanego przez leasingodawcę na wystawionych fakturach z tytułu leasingu operacyjnego, uwzględniając zasady, o których mowa w art. 86a u.p.t.u.

[0111-KDIB3-1.4012.764.2021.3.ICZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 03/12/2021

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

